

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakoniciích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. června 2024 samosoudcem JUDr. Tomášem Uldrichem

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████, trvale bytem ██████████
██████████, adresa pro účely doručování ██████████
██████████, hudebník,

je vinen, že

I.

v době nejméně od března roku 2021 do 14. 7. 2022, v ██████████, v rodinném domě, kde bydlel a sdílel s poškozenou ██████████, ██████████, společnou domácnost, případně na přilehlých pozemcích a v přilehlých stavbách, opakovaně a se zvyšující se intenzitou fyzicky a slovně napadal svoji bývalou manželku poškozenou ██████████, a to zejména tak, že na ni křičel, nadával jí vulgárními výrazy, fackoval ji, strkal do ní, rozbíjel před ní věci, a takto například

- v březnu roku 2021 prováděl na střeše rodinného domu ██████████ přeskládání střešních tašek u střešního okna, přičemž poškozená ██████████ zametala na silnici štěrk, řekl jí, že to dělá špatně, poškozená mu odvětila, že si to bude dělat podle svého, následně na ní začal vulgárně křičet, že po ní tu tašku hodí, ona mu odpověděla a on ve vzteku hodil na zem střešní tašku, která se na zemi rozbila, po chvíli se setkali u vstupních dveří, kde jí svým tělem zatarasil cestu a následně ji odstrčil tlakem na hrudník,

- dne 29. 4. 2022 požadoval po poškozené ██████████ pomoc při rekonstrukci podkroví, kdy ona mu sdělila, že nemá čas a dá mu pět minut svého času, načež na ni začal křičet a urážet ji vulgarismy a vyhrožoval jí slovy „zabiju tě, uříznu ti hlavu“, poté do ní

strčil, strhl jí brýle, několikrát ji udeřil fackami do hlavy a poté jí o hlavu rozbil plastové umyvadlo,

- dne 14. 7. 2022 v době od 11:15 hodin do 11:25 hodin po předchozím slovním sporu, nejprve poškozené [REDAKCE] bránil svým tělem v odchodu z koupelny, následně v kuchyni ji udeřil otevřenou dlaní zezadu do hlavy, kdy se poškozená udeřila čelem o kuchyňskou linku, poté utekla do ložnice své matky [REDAKCE], [REDAKCE], kde se snažila zavolat o pomoc na policii, ale [REDAKCE] za ní přiběhl, strčil do ní a vytrhl jí telefon z ruky, ona si pak ze strachu lehla do postele a chtěla se chránit případnému útoku peřinou, přičemž jí [REDAKCE] vyhrožoval „rozbiju ti držku, vymlátím ti všechny zuby, že ti je už nikdo nedá do hromady“, a tímto svým jednáním způsobil poškozené pohmoždění – bouli na čele bez nutnosti lékařského ošetření,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí,

II.

v době nejméně od 27. 7. 2022 do 22. 8. 2022 opakovaně kontaktoval poškozenou [REDAKCE], a to buď osobně nebo prostřednictvím sms zpráv, které jí zaslal na její mobilní telefon, poškozenou navštívil minimálně ve dnech 27. 7. 2022, 28. 7. 2022 a 29. 7. 2022 na chirurgickém oddělení v Nemocnici [REDAKCE], kde byla hospitalizovaná kvůli chirurgickému zákroku, a takto jednal přes nesouhlas poškozené, a přestože se měl na základě předběžného opatření Okresního soudu ve Strakonicih č. j. [REDAKCE] ze dne 19. 7. 2022, doručené jeho osobě dne 19. 7. 2022, s platností do 22. 8. 2022, zdržet setkávání s navrhovatelkou, poškozenou [REDAKCE],

tedy

dopustil se opakovaného jednání, aby zmařil rozhodnutí o předběžném opatření soudu, kterým se ukládá povinnost zdržet se styku s navrhovatelem a navazování kontaktů s ním,

III.

opakovaně v období nejméně od 11. 10. 2022 do 19. 1. 2023, zejména ve dnech 2. 12. 2022, 25. 12. 2022 a 2. 1. 2023, neoprávněně a bez souhlasu poškozené [REDAKCE], vlastníka domu [REDAKCE], vstupoval do garáže náležející k budově [REDAKCE], jež je součástí pozemku [REDAKCE], za tímto účelem zničil zámek garážových vrat, a takto jednal, přestože na základě rozhodnutí Okresního soudu ve Strakonicih, č. j. [REDAKCE] ze dne 11. 10. 2022, kterým bylo rozhodnuto o prodloužení předběžného opatření Okresního soudu ve Strakonicih č. j. [REDAKCE] ze dne 19. 7. 2022, s platností do 19. 1. 2023, byl povinen nezdržovat se a nevstupovat do budovy [REDAKCE], rodinný dům, jež je součástí pozemku [REDAKCE], na adrese [REDAKCE], přičemž garáž je součástí tohoto domu,

tedy

jednak se dopustil opakovaného jednání, aby zmařil rozhodnutí o předběžném opatření soudu, kterým se ukládá povinnost zdržet se vstupu do společného obydlí a jeho bezprostředního okolí,

jednak neoprávněně vnikl do obydlí jiného a při činu překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

IV.

v obci [REDACTED]

1) dne 22. 1. 2023 okolo 10:30 hod. neoprávněně a bez souhlasu poškozené [REDACTED] vstoupil na oplocený pozemek [REDACTED], kde se u [REDACTED] dožadoval předání klíčů od domu,

2) dne 25. 1. 2023 v odpoledních hodinách neoprávněně a bez souhlasu poškozené [REDACTED] po odstranění řetězu zajišťujícího vjezdová vrata vstoupil do garáže náležející k rodinnému domu [REDACTED]

3) dne 26. 1. 2023 okolo 10:00 hod. neoprávněně a bez souhlasu poškozené [REDACTED] vstoupil na oplocený pozemek [REDACTED], kdy zvonil u domovních dveří u domu [REDACTED]

tedy

pod body IV. 1) až 3) neoprávněně vnikl do obydlí jiného a při činu překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

čímž spáchal

pod bodem I. přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem II. přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 2 trestního zákoníku,

pod bodem III. přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 2 trestního zákoníku a pokračující přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

pod bodem IV. 1) až 3) pokračující přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně** odkládá na zkušební dobu **24 (dvaceti čtyř) měsíců**.

Podle § 99 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá** ochranné psychiatrické léčebné v ambulantní formě.

Odůvodnění:

1. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že byl prokázán skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku, proto bylo rozhodnuto odsuzujícím rozhodnutím.
2. Obžalovaný [REDACTED] (dále jen obžalovaný) k bodu I. obžaloby vypověděl, že celá věc se má opačně, naopak to byl on, kdo se stal obětí útoků a šikany ze strany poškozené. Z jeho strany se jednalo o obranné reakce na ataky, které byly vůči němu činěny ze strany poškozené. Vysvětlil, že se v červenci 2019 vrátil z nemocnice po dvou operacích slinivky, měl psychické problémy, léčili se u [REDACTED]. V té době potřeboval pomoc partnerky a celé rodiny. Místo toho čelil posměškům, pohrdáním, ústrkům, ignoraci, nekomunikativnosti a neúctě ke své osobě. V uvedeném období se musel o jakoukoliv

Shodu s prvopisem potvrzuje Marta Petrovcová.

součinnost a pomoc stále doprošovat. Není si vědom incidentu na střeše. Popřel, že by poškozené hodil střešní tašku. K incidentu, který se udál 29. dubna, uvedl, že ten den několikrát žádal poškozenou o pomoc při instalaci žaluzií, kdy byl odmítnut. Když se tak stalo znovu, vytekly mu nervy a vzal malé plastové umyvadlo a tímto umyvadlem poškozenou bouchnul do hlavy. Umyvadlo prasklo. Nezpůsobil žádné zranění. V té době se rozhodl, že vztah s poškozenou ukončí, situace byla nesnesitelná. Popřel, že by jí vyhrožoval, že jí rozbije držku a vymlátí všechny zuby. Důvodem, proč padla facka, bylo, že obdržel dopis od advokátky poškozené, ve kterém ho vyzývala, aby se odstěhoval, nařkla ho, že spáchal finanční podvod na syny a že bydlí neoprávněně v domě majitelky – poškozené. Vysvětlil, že pokud padla facka, tak k ní musel být důvod. Poškozená s ním nekomunikovala, proto 14. 7. jí dal facku právě v důsledku toho, že ho vyprovokovala. Rozhodně popřel, že by poškozenou jakkoli týral. Následně byl vykázán ze společného obydlí.

3. K bodu II. obžaloby vysvětlil, že poškozená plánovala operaci žlučníku. Ujistil ji, že jí bude se syny v nemocnici navštěvovat. Sám skončil v nemocnici s vážnou arytmií srdce, byl v ohrožení života z důvodu psychického selhání. V červenci byla poškozená hospitalizována v Nemocnici [REDAKCE]. Dne 27. července, v den výročí jejich svatby, vzal syny a jeli poškozenou do nemocnice navštívit. Tehdy neřekla jediné slovo, že by si návštěvu nepřála. Vysvětlil, že neměl povědomí, že by ji v nemocnici nemohl navštívit, a to i přesto, že věděl o vydaných předběžných opatřeních. Celkem poškozenou navštívil třikrát, pokaždé požádal zdravotnický personál, zda ji může navštívit. Pokud by si to poškozená nepřála, mohla kdykoliv třeba zavolat policii nebo požádat zdravotníky, aby ho tam nepouštěli. Překvapilo ho, že po návratu poškozené z nemocnice z jeho návštěv udělali aféru. Co se týká SMS komunikace s poškozenou, ta byla vzájemná.
4. K bodům III. a IV. obžaloby uvedl, že dojížděl do garážového stání [REDAKCE], kde renovoval starožitná kamna. Na začátku prosince potřeboval přehodit letní pneumatiky za zimní u svého vozu. Když přijel [REDAKCE], poškozená tam vozidlo neměla. Pneumatiky byly v garáži a nebylo jiné řešení, jak se do garáže pro pneumatiky dostat. V garáži se nacházely pouze jeho věci. Oslovil proto kamaráda, který měl akuflex, a tím přeříznul malý kolíček pod vrata, kterým tato vrata byla zajištěná. Pneumatiky byly za vrata. Dodal, že neporušil zámek, pouze zaříznul vysunutý kolíček. Po chvíli přijela poškozená se syny, měl z toho radost. Počítal s tím, že mu synové s přezutím půjdou pomáhat. Popřel, že by vůbec do garáže vstoupil, letní pneumatiky do garáže přesunuli synové. 25. 12. nakoupil dárky a společně se svou matkou, babičkou jeho synů je chtěli synům předat. Přijeli [REDAKCE], prošli brankou ke dveřím a zazvonil. Přišli mu otevřít synové, měli radost, dárky si převzali. Ptal se synů, zda byli zkontrolovat vířivku, ti mu sdělili, že nikoliv. Vířivka byla instalována v garáži. Protože tehdy byly silné mrazy, chtěl ji zkontrolovat. Požádal proto syna, aby otevřel vrata a společně se synem šel do garáže vířivku zkontrolovat. Poškozená tehdy doma nebyla. Dodal, že následně 2. 1. v [REDAKCE] nebyl, tehdy byl v Německu. Vykázání skončilo 19. 1., proto si 20. 1. dojel na Policii ČR [REDAKCE] pro klíče. Na policii mu řekli, že klíče jsou u soudu. Tam zjistil, že se zde klíče nenachází. Dne 22. 1. jel do [REDAKCE] a chtěl jít domů. Poškozená ho odmítla pustit dovnitř, proto odjel do [REDAKCE] na policejní stanici. Policisté poté přijeli do [REDAKCE]. Poškozená ho i nadále odmítala pustit dovnitř, před policisty říkala, že si nepřeje, aby vstoupil do domu. Následně se od své obhájkyne dozvěděl, že jediné místo, kam nemůže, je právě dům. Do [REDAKCE] se vrátil 25., šel na zahradu a po chvíli si všiml, že přijíždí znovu policejní hlídka. Měl v plánu řezat dřevo, připravil si cirkulárku ke garáži. Vrata od garáže byla zajištěna vodítkem na psa. Protože se potřeboval dostat k zásuvce, vrtačkou odvrtil asi šest hliníkových nýtů, odkryl kus plechu a přestříhnul vodítko. Vše se událo za přítomnosti policie. Do garáže nevstoupil. Následující

den chtěl již dřevo přerézt, znovu však přijela policie. Za jejich přítomnosti znovu odklopil vrata od garáže a zapojil si v garáži kabel od cirkulárky. Policisté byli po celou dobu přítomni. Do [REDACTED] přijel rovněž následující den, opětovně přijela policie. Šel na protější stranu pod přístřešek, kde se chtěl věnovat kompletaci schránky, přičemž během pěti minut za ním přišli dva policisté. Oznámili mu, že je zadržel, srazili ho na zem a za zády spoutali.

5. K dalším dotazům vysvětlil, že když vstupoval v lednu na pozemky v [REDACTED], nevěděl, že pozemky nejsou jeho. Domnívá se, že je celoživotním vlastníkem těchto pozemků. Byl povinován paní [REDACTED], zemřelou tchyní, která mu dovolila nemovitost přestavět se slovy, že „si s nimi má dělat, co chce, vždyť je to jejich“. Celou nemovitost také následně přestavěl. Vysvětlil, že soužití s poškozenou v posledních třech letech bylo harmonické, často je navštěvovali sousedé. Také k nim jezdili na návštěvu přátelé hudebníci. Všechny těchto oslav se účastnila i poškozená, společně také grilovali. Popsal komplikovaný vztah pouze se svou sestrou. Do [REDACTED] za nimi nikdy nejezdila, s poškozenou si však často telefonovala. Dodal, že poškozená do domu nepustila ani jeho matku, nepustila ji ani za jejími vnuky.
6. Poškozená [REDACTED] (dále jen poškozená) vypověděla, že s obžalovaným se vzali v roce 1985, z jejich soužití se narodili dva synové, oba dva s mentálním postižením. V roce 2009 se rozvedli. Asi po roce a půl se jejich soužití obnovilo. V roce 2019 obžalovaný prodělal operaci, měl závažné onemocnění, po něm zůstal doma v invalidním důchodu, tehdy se začala stupňovat jeho agrese, léčil se na psychiatrii. Vznikaly konflikty, měl nepřiměřené a neadekvátní požadavky na syny. Kvůli tomu vznikaly mezi nimi rozpory. Sama syny bránila, v důsledku čehož docházelo k slovním urážkám, k výhrůžkám a posléze i k napadení. V roce 2020 začal dělat různé opravy na domě, vyžadoval pomoc synů, kteří na některé práce s ohledem na jejich handicap nestačili, proto docházelo mezi nimi k výrazným konfliktům. Od března 2021 došlo k větším slovním napadáním, např., když dával se syny tašky na střešku, ona zametala, křičel na ni, jak má zametat a následně jednu z tašek hodil. Často do ní strkal, zejména do hrudníku, doprovázel to slovy, že se s ním takhle nebude bavit. Zatarasoval jí cestu, aby nemohla projít, vyčítal jí různé věci. Pokud měla jiný názor než on, tak ji nazýval nevzdělaným blbcem či ignorantem. Tímto způsobem ji ponižoval. V uvedené období ji napadnul i fyzicky, kdy jí rozbil plastový lavor o hlavu, nafackoval ji. Před tímto datem jí pouze vulgárně nadával. Slovní napadání bylo velmi časté. Ke konci vztahu se tak stávalo skoro každý týden, většinou se to týkalo politických věcí či prací na domě. Když se tak z jeho strany dělo, byla v takovém afektu projevujícím se tak, že se nešlo obžalovanému postavit, prostě jen poslouchala, jak na ni rve. Sama vůči němu nepoužívala vulgární výrazy ani ho nikdy nepraštila. Také rozbíjel věci, nejen střešní tašku, také koupelnové zrcátko či ovladač od televize.
7. Dne 29. 4. 2022 šla s plastovým lavorem ze zahrady, on ji požádal o pomoc. Pomoc mu odmítla, sama musela jít do práce, načež dostala od něj přednášku, jak se má chovat, začal ji urážet. Když se snažila odejít, dostala facku a rozbil jí o hlavu uvedené plastové umyvadlo. Při tom jí vyhrožoval, že jí zabije, uřízne hlavu. Jindy používal slova, že jí rozmlátí držku, vymlátí všechny zuby, že je nikdo nedá dohromady.
8. Vypověděla, že poté, co o ni rozbil plastové umyvadlo, šla za advokátkou, s její pomocí chtěla dosáhnout toho, aby se odstěhoval. V červenci se obžalovaný rozhodl koupit vířivou vanu. Sdělila mu, že ji nechce, že ji má odstranit. Doslova mu řekla, že si nepřejí, aby vířivou vanu instaloval, načež ji obžalovaný uhodil. Praštil ji tak, až se bouchla hlavou o kuchyňskou linku. Při tom strašně křičel, nadával, rozhodla se, že zavolá policii.

V koupelně jí zatarasil cestu, znovu na ni křičel. Šla za maminkou, odkud policii zavolala. Když zavolala policii z ložnice u matky, tak ji napadl a vyhrožoval, že jí vymlátí zuby, rozbije držku. Žádné zranění neměla. Posléze společně s advokátkou podala návrh na předběžné opatření.

9. Po vydání předběžného opatření soudem ji obžalovaný přes zákaz stále kontaktoval, psal jí denně esemesky, dojížděl do [REDAKCE] denně. Synové nechtěli vycházet z domu, byli proto stále v domě zavření. Stávalo se, že přijel i dvakrát denně, přestože byl od 14. července 2022 vykázán. Vykázání nakonec trvalo asi do 19. ledna. Když byla v červenci hospitalizována v Nemocnici [REDAKCE], tak ji obžalovaný navštěvoval, přestože si to vůbec nepřála. O syny se v době její hospitalizace starala teta a její sestra. Jemu řekla, že si nepřeje, aby za ní jezdili. Obžalovaný však byl v nemocnici skoro denně, přestože mu jasně řekla, že si to nepřeje. Když se probudila po operaci, on stál u ní společně se syny. Nechtěla dělat žádné scény, proto je znovu vyzvala, aby za ní nejezdili, aby šli pryč. Znovu zopakovala, že obžalovanému dala jasně najevo, že si nepřeje, aby za ní jezdil. Návštěvy neřešila se zdravotním personálem, nechtěla to každému říkat, aby tam obžalovaného nepouštěli. Za její hospitalizace tam byl asi čtyřikrát. Když byla propuštěna do domácího léčení, jezdil za ní do [REDAKCE], vstupoval tam, byl v garáži, kde uříznul zamykání, resp. zástrčku do země, která byla umístěna ve spodní části garážových vrat. Tuto odříznul a vyndal si z garáže pneumatiky. Následně garáž zajistila nejprve provázkem, který obžalovaný přetrhnul, a poté řetízkem. Také pobýval často pod garážovým přístřeškem naproti, kde často leštil kamna. V lednu 2023 byl v [REDAKCE] opakovaně. Znovu přestříhl řetízek, který zajišťoval garážová vrata. Přivezl si pilu, chtěl s ní řezat dříví. Vždy zavolala policii. Vysvětlila, že garáž je součástí domu, dům je v jejím vlastnictví. Pod přístřeškem, který je umístěn naproti, byl denně, ale tam zřejmě být mohl. Stalo se také, že přišel až ke vchodovým dveřím, dožadoval se klíčů. Chtěl po synech, aby přinesli klíče, chtěl jít do kotelny. Také tam šel údajně kontrolovat jističe. V té době byla v práci. Po skončení vykázání ho odmítla vpustit do domu, řekla mu, že se ho bojí.
10. Doplnila, že od obžalovaného dostala mnoho SMS zpráv. V jedné zprávě také bylo něco o střelbě. U incidentů byli většinou přítomni synové, nikdo další. Nakonec musela vyhledat i odbornou pomoc, navštívila Intervenční centrum [REDAKCE]. Potvrdila, že sama v rozhodném období navštívila psychiatra [REDAKCE], chtěla po něm léky na spaní. Připustila, že jí obžalovaný pomáhal s péčí o matku. S její matkou měl normální vztah. V rozhodném období s obžalovaným pracovali i synové. Důvodem bylo, že museli a že se obžalovaného báli. Báli se jeho agresivního chování. Obžalovaný jim nadával, většinou staršímu synovi.
11. Dále k dotazu soudu výslovně uvedla, že osoby [REDAKCE]
[REDAKCE]
[REDAKCE]
[REDAKCE], tedy osoby z okruhu sousedů, přátel, kolegů a řemeslníků, kteří se příležitostně či sporadicky vyskytovaly v jejich domácnosti v [REDAKCE], nikdy nebyly přítomny žádnému konfliktu mezi ní a obžalovaným.
12. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděla, že byla se synem po jeho propuštění z nemocnice v kontaktu každý den. Potvrdila, že si obžalovaný stěžoval, že mu poškozená odmítla připravovat dietní stravu, věděla také o tom, že začal dům [REDAKCE] rekonstruovat. Také se jí zmínil, že po jedné z hádek po poškozené hodil lavor, že ho

13. Svědek [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] vypověděl, že se dlouhodobě zná s obžalovaným i s poškozenou. Jejich vztah byl přátelský, vzájemně se navštěvovali. Časově to zařadil zhruba od roku 2011 do roku 2022. K jejich vztahu uvedl, že byl svědkem jak normálních událostí probíhajících v rodině, tak i nějakých hádek, nejednalo se však o nic, co by nebylo běžné. Protože byli přátelé, o jejich vztahu hovořil jak s poškozenou, tak s obžalovaným. Od poškozené se asi v roce 2022 dozvěděl, že se stupňuje verbální tlak ze strany obžalovaného na ni. Obžalovaný se mu svěřil a vysvětloval incident, při kterém poškozená dal facku. Sám nebyl svědkem ničeho, pouze se ještě doslechl o incidentu s lavorem. Věděl, že mezi obžalovaným a poškozenou existovaly názorové střety ohledně výchovy dětí, obžalovaný po synech často něco chtěl, naopak poškozená je spíše bránila. Měli velké rozepře ohledně očkování na covid, věděl od poškozené, že nesouhlasila s přestavbou půdy, říkala, že je to zbytečné, že dům mají i tak velký. Hodnotila to tak, že uvedené přestavby ke štěstí nepotřebuje. Potvrdil, že dostal nepříjemnou SMS zprávu od obžalovaného, a to poté, kdy pomáhal poškozené zařizovat záležitosti s jejím autem. Dokonce nepříjemné esemesky obžalovaný psal i jeho manželce.

14. [REDACTED]

15.

[REDACTED]

16.

[REDACTED]

17. Soud dále provedl listinné důkazy.

18. Na č. l. 4-8 je založen protokol o ohledání místa činu včetně náčrtku a fotodokumentace (rodinného domu [REDACTED]). Na č. l. 9-13 jsou založeny záznamy o vykázání obžalovaného policejním orgánem dne 14. 7. 2022 na dobu deseti dnů. Obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] byl vykázán z domu [REDACTED] [REDACTED] včetně zahrady a bezprostředního okolí. Na č. l. 80 je založen úřední záznam policejního orgánu PČR SKPV Strakonice o tom, že dne 26. 1. 2023 byla vyslána hlídka do [REDACTED], kde u domu [REDACTED] se nacházel obžalovaný a snažil se přes její nesouhlas kontaktovat poškozenou.

19. Na č. l. 160 je založeno odborné vyjádření psychologa [REDACTED], ze kterého vyplynulo, že byl v říjnu 2022 přítomen podání vysvětlení osob [REDACTED] a [REDACTED]. Psycholog uvedl, že [REDACTED] měl obtíže orientovat se v čase a prostoru, se zařazováním události do časové linie a s adekvátním přiřazováním událostí k vlastní zkušenosti nebo zkušenosti druhých, jeho odpovědi mohly být zkreslené či žádoucí. [REDACTED] se orientoval v čase i v prostoru, dokázal zařadit události do časové linie a jednoduchou formou popisovat prožité události. Emoční doprovod k popisovaným událostem lze hodnotit jako přiléhavý, dokázal vcelku přiměřeně odpovídat na uzavřené i otevřené otázky.

20. Na č. l. 180-182 jsou založeny přepisy SMS komunikace ze strany obžalovaného, obdobné zprávy jsou založeny i na č. l. 189-201 spisu. Na č. l. 202 je založena informace o pozemku [REDACTED], jedná se o parcelu stavební, na které je umístěn rodinný dům [REDACTED]. Vlastnické právo k této nemovitosti ve výpisu z katastru náleží osobě [REDACTED]. Součástí výpisu je i katastrální mapa. Na č. l. 204-207 jsou založeny fotografie uvedené nemovitosti včetně okolí. Na č. l. 212-213 jsou založeny opisy SMS zpráv zaslaných ze strany obžalovaného poškozené [REDACTED]. Jedná se o zprávy ze srpna 2022. Na č. l. 224-225 jsou založeny kopie záznamů o výjezdu Zdravotnické záchranné služby Jihočeského kraje z 21. 5. 2021 a ze 14. 7. 2022, v obou případech se jedná o výjezdy záchranné služby k osobě [REDACTED], jedná se o zdravotní indispozici - úzkostnou poruchu - v důsledku hádky s otcem. Na č. l. 226-229 jsou založeny úřední záznamy policejního orgánu Obvodního oddělení PČR [REDACTED] ze dne 17. 7. 2022, 20. 7. 2022, 23. 7. 2022 a 25. 10. 2022. Ve všech případech se jedná o oznámení poškozené o tom, že byla různým způsobem kontaktována ze strany obžalovaného. Na č. l. 230-241 jsou založeny úřední záznamy policejního orgánu SKPV Strakonice, ze kterých vyplynulo, že policejní orgán byl dne 2. 12. 2022 kontaktován poškozenou s tím, že do [REDACTED] se dostavil obžalovaný [REDACTED], a to přes rozhodnutí o jeho vykázaní. Stejně vyplývá z úředního záznamu ze dne 16. 1. 2023, ze dne 20. 1. 2023, ze dne 23. 1. 2023 a ze dne 26. 1. 2023. Na č. l. 247 je založena zpráva Intervenčního centra [REDACTED] ze dne 28. 7. 2022, z této zprávy soud zjistil, že poškozená [REDACTED] je vedena v evidenci centra od podzimu 2021.
21. Na č. l. 286-288 je založeno usnesení Okresního soudu ve Strakonici ze dne 19. 7. 2022 č. j. [REDACTED], kterým bylo vydáno předběžné opatření týkající se osob – obžalovaného a poškozené. Obžalovanému byla uložena povinnost nezdržovat se v budově [REDACTED], která je součástí pozemku [REDACTED]. Bylo mu zakázáno vstupovat do budovy [REDACTED] a byla mu uložena povinnost zdržet se setkávání s poškozenou [REDACTED]. Uvedené opatření trvalo do 22. 8. 2022. Obžalovaný jej převzal osobně dne 19. 7. 2022. Na č. l. 291-297 je založeno usnesení Okresního soudu ve Strakonici ze dne 11. 10. 2022 č. j. [REDACTED], kterým bylo rozhodnuto o tom, že doba trvání předmětného opatření nařízeného usnesením Okresního soudu ve Strakonici č. j. [REDACTED] ze dne 19. 6. 2022 se prodlužuje do 19. 1. 2023. Na č. l. 299-301 je založeno usnesení Okresního soudu ve Strakonici ze dne 18. 8. 2022, kterým bylo vydáno předběžné opatření týkající se obžalovaného, kterému byla uložena povinnost nezdržovat se v garáži budovy [REDACTED] na povinnosti obžalovaného nevstupovat do garáže budovy [REDACTED] v rodinném domě, jež je součástí pozemku [REDACTED]. Také mu byla uložena povinnost nevstupovat a nezdržovat se na zahradě [REDACTED] a byla mu uložena povinnost zdržet se nežádoucího obtěžování [REDACTED]. Uvedené předběžné opatření dle usnesení trvá do 19. 9. 2022. Uvedené předběžné opatření bylo potvrzeno i rozhodnutím Krajského soudu v Českých Budějovicích ve věci [REDACTED] (s výhradou, že zákaz vstupu do garáže byl nadbytečný, neboť garáž je součástí budovy [REDACTED] na které již předběžné opatření bylo vydáno).

22. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

23. Na č. l. 316 je založen výpis z katastru nemovitostí, a to [REDAKCE]. Uvedený výpis z katastru nemovitostí se týká [REDAKCE], jejíž součástí je rodinný dům [REDAKCE], zahrady [REDAKCE], zahrady [REDAKCE], ostatní plochy [REDAKCE], trvalého travního porostu [REDAKCE] a ostatní plochy [REDAKCE], kdy se jedná o nemovitosti ve výhradním vlastnictví [REDAKCE].
24. Na č. l. 323 je založen rozsudek Okresního soudu ve Strakonicih sp.zn. [REDAKCE] týkající se rozvodu manželství obžalovaného a poškozené. Na č. l. 326-330 jsou založeny barevné fotografie domu [REDAKCE] včetně garáže, zahrady a detailů vstupu do domu. Na č. l. 341 je založena zpráva Úřadu práce ČR ze dne 30. 1. 2023, k tomuto datu byl obžalovaný veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od 26. 7. 2022 do současnosti a v té době mu byla poskytována dávka v nemoci, nejvyšší cca 5 000 Kč měsíčně. Z výpisu z živnostenského rejstříku vyplývá, že obžalovanému byla ukončena živnost k datu 25. 7. 2022. Z ostatních důkazů dále vyplynulo, že nebyl u Městského úřadu [REDAKCE] přestupkově postihován, je vlastníkem několika vozů, není proti němu vedeno exekuční řízení, žádný záznam neobsahuje opis z evidence přestupků, žádný záznam neobsahuje ani opis z evidence rejstříku trestů. Na č. l. 403-406 je založena podrobná propouštěcí zpráva týkající se obžalovaného z chirurgického oddělení Nemocnice [REDAKCE] ze dne 22. 7. 2019. Důvodem hospitalizace byla biliární akutní pankreatitida. Na č. l. 407 je založena kopie katastrální mapy nemovitosti [REDAKCE].
25. Na č. l. 469-483 je založen rozsudek Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 23. 10. 2023 č. j. [REDAKCE], kterým bylo rozhodnuto, že obžalovaný je povinen vyklidit nemovitosti, a to [REDAKCE], jehož součástí je stavba [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE], vše zapsané u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE] zapsaných na [REDAKCE], a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Uvedeným rozsudkem bylo dále určeno, že obžalovaný je podílovým spoluvlastníkem s výši ideálního spoluvlastnického podílu ve výši jedné poloviny vzhledem k celku pozemku [REDAKCE]. Na č. l. 484-485, 490-494 jsou založeny fotografie poskytnuté poškozenou týkající se údajného kontaktování, resp. porušení daného předběžného opatření ze strany obžalovaného. Na č. l. 562 je pak založena kopie lékařské zprávy z Všeobecné fakultní nemocnice [REDAKCE] týkající se obžalovaného. Z této zprávy vyplývá, že nálezy vyšetření obžalovaného nesvědčí pro kognitivní deficit.
26. Po provedeném dokazování nezbyvá soudu konstatovat než následující.
27. Obžalovaný [REDAKCE] u hlavního líčení podrobně vypovídal. Vínou trestnými činy, které mu byly obžalobou OSZ [REDAKCE] kladeny za vlnu, subjektivně necítil, v rámci své výpovědi připustil drobné incidenty s poškozenou, při kterých tzv. „vypěnil pro absolutní nezájem a neochotu poškozené mu s čímkoli pomoci“. Připustil, že poškozené nafackoval a udeřil ji plastovým lavorem. Rozhodně popřel jakékoli dlouhodobé týrání či psychické vydírání poškozené, naopak se snažil přesvědčit soud, že to byl on, komu bylo ze strany poškozené dlouhodobě ubližováno. Zvláště po jeho prodělané závažné nemoci v roce 2019. V případě porušování předběžného opatření vysvětlil, že pokud vstoupil do objektu, jednalo se o samostatnou garáž. Podle jeho názoru tím neporušil vydané předběžné opatření či tak učinil po souhlasu a vpuštění ze strany svého syna. Pokud je mu vyčítáno, že navštívil poškozenou při její hospitalizaci v nemocnici, pak to bylo po

předchozím oznámení, doprovázel syny při návštěvě matky. Nikdy ze strany poškozené nezaznělo, že tam nemá být. Vždy tam byl zdravotním personálem vpuštěn.

28. Uvedl, že když poškozené dal facku, byl rozrušen a vyprovokován dopisem, který obdržel od advokátky poškozené. Doslova uvedl, že v případě, že padla facka, musel k ní být důvod. V případě jednání popsaných pod bodem IV. Obžaloby potvrdil, že byl na pozemcích, domníval se však, že předběžné opatření již skončilo. Rozhodně z jeho podrobné výpovědi vyplynulo, že subjektivně vinu v žádné z trestné činnosti kladené mu za vinu, necítí, podle jeho názoru měl k takovému chování právo i důvod.
29. Oproti výpovědi obžalovaného stála výpověď poškozené, která rovněž podrobně popsala vzájemný vztah s obžalovaným. Uvedla, že chování obžalovaného se změnilo v roce 2019 po jeho návratu z nemocnice. Podrobně popsala postupné verbální napadání, psychický nátlak, který se stupňoval a byl stále častější. Popsala událost z roku 2021, kdy zametala štěrky, obžalovaný na ni vulgárně křičel a ve vzteku po ní hodil střešní tašku. Později, když se setkali v domě, jí zatarasil cestu a tlakem ji odstrkoval. Také popsala konflikt z dubna 2022, kdy po ní požadoval pomoc při rekonstrukci podkroví a kdy mu sdělila, že nemá čas. Obžalovaný se rozčílil, křičel na ni, vulgárně ji urážel, vyhrožoval jí zabitím, strkal do ní, udeřil ji fackou a následně jí o hlavu rozbil plastové umyvadlo. Konečně popsala rovněž incident z července 2022 z dopoledních hodin, kdy jí bránil nejprve v odchodu z koupelny, poté ji udeřil, až se čelem praštila o kuchyňskou linku. Utekla proto do ložnice své matky, odkud se snažila zavolat pomoc. Obžalovaný přiběhl, strčil do ní, sebral jí telefon, vyhrožoval jí zmlácením, vyražením všech zubů. Poškozená popsala, že konflikty zpravidla vznikaly z důvodů rozdílných názorů na výchovu synů. Obžalovaný po nich chtěl činnost, kterou oni s ohledem na jejich mentální postižení nezvládali, snažila se je proto bránit. Vznikaly konflikty, které se postupem času stupňovaly. Rozhodla se vzájemný vztah ukončit, chtěla, aby obžalovaný opustil její nemovitost, nechtěla dál snášet nátlak a psychické týrání. Po posledním konfliktu byl obžalovaný policejním orgánem vykázán na dobu deseti dnů ze společné domácnosti, na její návrh mu byl předběžným opatřením vydaným Okresním soudem ve Strakonicih zakázán vstup do domu [REDAKCE] a byl mu zakázán jakýkoliv kontakt její osoby (do ledna 2023).
30. Poškozená také uvedla, že obžalovaný předběžné opatření nerespektoval, opakovaně ji kontaktoval prostřednictvím SMS zpráv (některé předložila), opakovaně ji navštívil při její hospitalizaci v Nemocnici [REDAKCE], a to přesto, že obžalovanému dala jasně najevo před hospitalizací, že si nepřeje, aby ji jakkoli kontaktoval, aby ji navštívil. Obžalovaný na to nedbal a nejméně ve třech případech ji navštívil. Vysvětlila, že nechtěla v nemocnici dělat žádný rozruch. Nebylo jí příjemné, aby zdravotnický personál, který se střídal, pokaždé instruovala, že nemá obžalovaného do její blízkosti pouštět, proto v danou chvíli nikoho nepožádala o pomoc. Opakovaně však dodala, že obžalovanému jasně dala najevo, že si nepřeje jeho návštěvy.
31. Konečně poškozená popsala i další ze strany obžalovaného nerespektování vydaného předběžného opatření nevstupovat do domu [REDAKCE] a přilehlých zahrad včetně příslušenství v období, kdy platilo předběžné opatření vydané Okresním soudem ve Strakonicih. Opakovaně popsala, že v období od října do ledna 2023, tj. do skončení platnosti předběžného opatření, neoprávněně a bez souhlasu vstupoval zejména do garáže umístěné v budově [REDAKCE]. Dokonce neváhal zničit zábranu, jejímž účelem bylo zabránit otevření vrat a konečně popsala, že po skončení trvání předběžného opatření, přestože obžalovaný jasně a zřetelně opakovaně věděl, že si nepřeje, aby vstupoval do jejího domu a na její pozemek, jehož byla výhradním vlastníkem, obžalovaný ani toto

32. Je nepochybné, že v případě trestné činnosti popsané pod bodem I. se zpravidla jedná o trestnou činnost páchanou tzv. za zavřenými dveřmi. Při těchto jednáních bývá přítomen pouze pachatel a oběť. Soud proto prováděl další důkazy, které by mohly potvrdit či vyvrátit jednu či druhou verzi. Soud měl k dispozici výpověď svědkyně [REDACTED], matky obžalovaného. Tuto soud hodnotí pouze jako okrajovou. Sama potvrdila, že nikdy nebyla přítomna žádnému incidentu mezi obžalovaným a poškozenou, ani osobně nežila v [REDACTED], vše věděla zprostředkovaně od svého syna (obžalovaného). Věděla o facce i zlomeném plastovém latoru, i odmítavém postoji poškozené k potřebám obžalovaného. Soud měl dále k dispozici výpověď svědka [REDACTED], jednalo se o dlouholetého rodinného přítele (obžalovaného i poškozené). Ani on nebyl přímým svědkem žádného incidentu. Od poškozené věděl o stupňujícím se verbálním psychickém tlaku na její osobu. Ze strany obžalovaného se mu dostalo vysvětlení, proč poškozené nafackoval.

33. Soud měl také k dispozici řadu listinných důkazů. Z této škály soud zmiňuje zprávu intervenčního centra pro osoby ohrožené domácím násilím, ze které vyplynulo, že poškozená řešila problémy s obžalovaným v centru od roku 2021, svěřovala se, že na ni obžalovaný křičí, dostala facku, obžalovaného se bála. S pracovníky intervenčního centra rovněž řešila skutečnosti, že i přes vykazání je obžalovaný často přítomen u jejího domu. Z listinných důkazů je rovněž nepochybné, a to především z výpisu z katastru nemovitostí, že dům [REDAKCE] je ve výhradním vlastnictví právě poškozené, a to včetně přilehlých zahrad, konečně ke stejnému závěru dospěl i OS Strakonice ve věci sp.zn. [REDAKCE], který dokonce obžalovanému uložil povinnost nemovitosti vyklidit. Součástí listinných důkazů je celá řada úředních záznamů policejního orgánu o jejich opakujících se zásazích v místě bydliště poškozené (ve dnech uvedených v popisech skutků), tedy na adrese [REDAKCE]. Jsou doloženy, a tedy součástí listinných důkazů je i řada SMS zpráv především ze strany obžalovaného zaslaných právě poškozené v době platnosti předběžných opatření. Součástí listinných důkazů jsou i předmětná usnesení Okresního soudu ve Strakonici, kterými byla vydávána předběžná opatření týkající se povinnosti obžalovaného se zdržet vstupu do domu [REDAKCE] včetně přilehlých zahrad a garáže, která je součástí právě domu [REDAKCE] a dále jeho povinnosti zdržet se jakéhokoli kontaktování poškozené.

34. Zásadní význam pro pochopení chování obžalovaného, pro posouzení pravdivosti jedné či druhé verze je dle názoru soudu znalecký posudek psychiatrický a psychologický znalců [REDACTED], které soud rovněž osobně slyšel. [REDACTED]

[REDACTED]

35. Po provedeném dokazování soud nemá pochyb o tom, že se obžalovaný dopustil žalovaného jednání ve všech bodech obžaloby. Jeho počínání evidentně pramení z jeho osobnostních a povahových rysů. [REDACTED]

[REDACTED]

Dokonce je nutné uvést, že uvedené povahové osobnostní rysy opakovaně předvedl i během hlavního líčení, kdy nedbal pokynů ze strany soudu, musel za každou cenu říct, co v daný okamžik považoval za vhodné, a to přesto, že v danou chvíli nebyl tázán či mu nebylo uděleno slovo. Opakovaně předvedl, že musí být tzv. „po jeho“ a dokonce na řadu otázek (v desítkách) si bezprostředně po jejich položení i sám odpověděl, tedy potřeboval slyšet přesně to, co chtěl, co očekával. Jeho chování je nevyzpytatelné, emotivní, impulzivní a sebestředné.

36. Soud tak uzavírá, že s ohledem na všechny provedené důkazy nemá pochyb o tom, že se obžalovaný dopustil všech žalovaných jednání. Soud nemá důvod nevěřit poškozené [REDACTED], že se obžalovaný choval tak, jak ona postupně popisovala a přesně jí popisované chování zapadá do zjištění uvedených znalců. Její verze je nepřímou podporována sdělením intervenčního centra, výpovědí svědka [REDACTED] a celou řadu listinných důkazů – úředních záznamů policejního orgánu, prokazující zejména četné porušování předběžných opatření četností. Obžalovaný dal opakovaně najevo, že nemá žádný respekt z rozhodnutí soudu (předběžných opatření), těmto se evidentně nehodlal podrobit, jeho chování vždy směřovalo k tomu, aby to byl on, kdo je spokojen, aby bylo tzv. „po jeho“. Nebral v úvahu ani jednoznačné sdělení poškozené, aby nevstupoval do jí vlastněných nemovitostí, neváhal v takovém případě ani odstranit překážky, které ke vstupu měly zabránit. O tom, že si to poškozená nepřije, prokazatelně věděl (nejen z vyjádření poškozené, ale i z výzvy její právní zástupkyně či z podstaty vydaných předběžných opatření).
37. V bodě I. obžalovaný týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí. V samotném popisu skutku je uvedeno delší období, nicméně i soud se přiklonil k právní kvalifikaci použité v obžalobě, neboť i soud zohlednil intenzitu a četnost závadového chování obžalovaného v tomto období. Přestože tedy uvedené období je vymezeno od března 2021 do července 2022, soud jednání obžalovaného kvalifikoval pouze v odst. 1 ustanovení § 199 trestního zákoníku, neboť jak je již uvedeno výše, byla zohledněna právě intenzita a četnost napadání poškozené ze strany obžalovaného.
38. V bodě II. a III. obžalovaný připouštěl, že se v tomto období s poškozenou setkal nejen při její hospitalizaci v Nemocnici [REDACTED], ale i následně u domu [REDACTED], případně se u tohoto domu vyskytoval. Pokaždé své jednání omlouval tím, že přestože si byl vědom vydaných opatření, činil tak s vědomím poškozené či tak činil v době, kdy ona v domě nebyla přítomna. V této souvislosti soudu nezbývá než konstatovat, že se obžalovaný jednoznačně v bodě II. dopustil opakovaného jednání, kterým zmařil rozhodnutí o předběžném opatření soudu, kterým mu byla uložena povinnost zdržet se

styku s navrhovatelem a navazování kontaktu s ním, v tomto případě s poškozenou [REDACTED]. Obžalovaný si byl velmi dobře vědom, že nesmí poškozenou jakýmkoli způsobem kontaktovat. Poškozená zcela jasně vypověděla, že obžalovanému dala opakovaně najevo, že si nepřeje, aby ji navštěvoval, přesto tak obžalovaný činil. Nic na tom nemění skutečnost, že poškozená nepožádala nemocniční personál, aby obžalovaný nebyl vpuštěn. Její vysvětlení, proč tak neučinila, je rozumné a logické. Jednáním v bodě II. Výroku rozsudku naplnil všechny znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 2 trestního zákoníku. Zbývá dodat, že přítomnost synů u nemocničního lůžky poškozené mohla zajistit jiná osoba, pokud by si to poškozená přála.

39. Rovněž v bodě III. se obžalovaný opakovaně dopustil jednání, kterým mařil rozhodnutí soudu o předběžném opatření (povinnost zdržet se vstupu do společného obydlí a jeho bezprostředního okolí). Obžalovaný si byl velmi dobře vědom vydaného předběžného opatření, jeho prodloužení a jeho trvání až do ledna 2023. Přesto nedbal a opakovaně vstupoval zejména do garáže, jež je nezpochybnitelnou součástí domu [REDACTED], ač si byl velmi dobře vědom, že tak činit nesmí. Navíc v této době mu ze strany poškozené jakožto výhradní vlastnice uvedených nemovitostí bylo dáno najevo, že si nepřeje, aby jakkoli vstupoval do domu či na její pozemek. Konečně z toho důvodu byla vydána i zmíněná předmětná předběžná opatření, přesto tak činil, dokonce neváhal k otevření části domu překonat překážku, jejímž účelem bylo právě zabránit vniknutí. Je nepodstatné, že se jednalo o přerážnutí nepatrné zástrčky. I toto jednání právě způsobilo naplnění znaku uvedeného přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, neboť smyslem této zábrany bylo, aby se vrata od garáže samovolně neotvírala, aby zůstala zavřená a byly ochráněny věci umístěné právě v této garáži. Obžalovaný se v bodě III. kromě přečinu porušování domovní svobody znovu dopustil přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 2 trestního zákoníku, neboť nerespektoval vydané předběžné opatření Okresního soudu ve Strakonici.
40. Obžalovaný v bodě IV., tedy v lednu 2023 opakovaně vnikl do obydlí jiného a při tomto činu překonal překážku, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí. Jednalo se o období po skončení trvání předběžného opatření. Obžalovaný si byl však velmi dobře vědom, že si poškozená jakožto výhradní vlastník nepřeje, aby jakýmkoli způsobem vstupoval do jejích nemovitostí či na její pozemky, obžalovaný tak v lednu 2023 učinil opakovaně, jak konečně vyplývá nejen z výpovědi poškozené, ale především z řady úředních záznamů policejního orgánu Obvodního oddělení PČR [REDACTED] a Územního odboru SKPV Strakonice, které opakovaně zasahovaly v tomto období u domu [REDACTED]. Obžalovaný se v bodě IV. dopustil po právní stránce přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Není jakýchkoli pochyb, že v tomto případě obžalovaný překonal překážku, jejíchž účelem bylo zabránit vniknutí, tedy kdy obžalovaný svým jednáním vyvrtal, jak sám uvedl, část nýtek, vyhnul plech a přerázl řetízek, kterým poškozená zajistila otevření těchto vrat.
41. Zbývá doplnit, že soud nedal prostor důkazním návrhům obžalovaného spočívajících ve znaleckém zkoumání poškozené ohledně její věrohodnosti a ve výslechu svědků: [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED], a to pro jejich nadbytečnost. O věrohodnosti poškozené si soud mohl udělat obraz sám, neboť měl možnost ji osobně slyšet a vnímat nejen projev verbální, ale i nonverbální. Vše pak porovnat s ostatními provedenými důkazy. Na základě výše

uvedeného dospěl k závěru o věrohodnosti výpovědi poškozené, soud nezaznamenal žádné skutečnosti, které by ho vedly k opačnému závěru. Výpověď poškozené lze hodnotit jako spontánní, nenaučenou, její popis událostí byl zcela reálný. Soud rovněž nepřistoupil k výslechům výše uvedených osob, tj. osob z okruhu sousedů, řemeslníků či spolupracovníků. Žádná z těchto osob nežila ve společné domácnosti s obžalovaným a poškozenou, nacházely se tam pouze po nějaký krátký časový úsek (návštěva). Z výpovědi poškozené jednoznačně vyplynulo, že žádná z těchto osob nebyla přítomna jakémukoliv závadovému jednání ze strany obžalovaného, pokud se tímto způsobem obžalovaný choval, stalo se tak „za zavřenými dveřmi“ bez přítomnosti jiných osob (maximálně za přítomnosti synů s mentálním postižením). Jejich výslech by tak nepřinesl žádné významné skutečnosti pro rozhodnutí.

42. V této věci pak zůstávalo otázkou, jaký trest obžalovanému za jím spáchanou trestnou činnost uložit. Je nepochybné, že v tomto případě je nutné ukládat trest úhrnný, neboť se jedná o trest za více spáchaných trestných činů, soud proto ukládal trest podle pravidel stanovených v § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovanému rozhodně polehčuje jeho předchozí bezvadný život, nebyl nikdy soudně trestán, nebyl přestupkově postihován. Byť obžalovaný ve své výpovědi částečně připouštěl některá jednání kladenému obžalobou za vinu, subjektivně ani v jednom případě vinu nepocítoval. Vždy to vysvětloval tím, že byl vyprovokován nebo k takovému jednání měl podle jeho názoru právo. Po zvážení všech skutečností (polehčujících i přitěžujících) dospěl soud k závěru, že v jeho případě není nutné ukládat trest přímo spojený s odnětím svobody, jak bylo obžalobou navrhováno. V jeho případě je ještě možné ukládat trest výchovný, tedy podmíněný. Soud tento uložil podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku v trvání dvanácti měsíců, výkon tohoto trestu pak soud podmíněně odložil na dobu dvaceti čtyř měsíců. Okresní soud se domnívá, že délka takto stanovené zkušební doby je dostatečná pro to, aby si obžalovaný uvědomil, že tímto způsobem se chovat nemůže, že zde existují určitá pravidla, která je každý povinen i třeba přes nesouhlas dodržovat a respektovat.
43. S ohledem na závěry znaleckého posudku znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie soud obžalovanému uložil ochranné psychiatrické léčení, a to v ambulantní formě ve smyslu § 99 odst. 1 trestního zákoníku. Ze znaleckého posudku a především z výpovědi znalců je zřejmé, že uvedené ochranné léčení je v tomto případě zcela namístě, neboť v případě obžalovaného je dáno riziko, že by se obdobné jednání v budoucnu mohlo opakovat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 251 tr. ř., § 252 tr. ř.).

Odvolání mohou podat: státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení; a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr. ř.).

V neprosspěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, nebo nemajetkové újmy

v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení (§ 247 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr. ř.).

Opravný prostředek podaný v elektronické podobě musí být vybaven uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb.) nebo podání musí být učiněno prostřednictvím datové schránky dle § 8 zákona č. 300/2008 Sb.; bez těchto náležitostí se k podání v elektronické podobě nepřihlíží.

Strakonice 13. června 2024

JUDr. Tomáš Uldrich v. r.
samosoudce